

EAKAD

Vilma Hansar hakkas jonni pärast taksojuhiks ja tegi seda tööd 29 aastat

Juulis 80aastaseks saanud türilane Vilma Hansar veedab pensioniaastaid oma kodumajas Lutsu tänaval. Enne kui Vilma oma perega Türile pidama jäi, elas ta mitmel pool maa-kohtades.

Sünnipaigas Väetsal Männiku talus elades ostis isa uue suurema talukoha Käreveresse, sest peres oli sirgumas kuus last – kaks poissi ja neli tüdrukut. Ka Käreveresse ei jäädud kauaks pidama, järgmiseks elupaigaks valis isa veel veidi suurema talu Kärus. „Kärus käisin koolis, kus sel ajal oli juhatajaks August Seitam. Hiljem oli ta Türi keskkoolis õpetaja. Üld-

se oli Kärü koolis kuus õpetajat, neist neli mehed. Koolist on mul head mälestused – kord oli majas ja õpetajad meeldisid lastele,” kiitis Vilma oma esmast kooliaega.

Karjaskäimine ja lapsele antud jõukohane talutöö oli tüdrukirjuse üks suvine elu osa. Sirgudes tulid tõsisemad tööd. „Kärü metskonnas tegime öde-dega suviti vaigutamistööd ja talviti raiet ning hobustega metsa väljavedu. Ega kerge küll ei olnud. Ma oskasin ka hobust rautada, isa käest õppisin. Olin-gi rohkem isa sabas, sest ema oli mul varakult surnud, ilmselt oli isa kasuemas lähedasem,” mai-

nis Vilma.

Kärü-päevil tutvus Vilma oma tulevase abikaasa Jüriga, kes oli seal metsapraaker. 1950. aasta 1. septembril Türi toimunud abielusõlmimist mäletab Vilma hästi. „Mina sõitsin Kärust rongiga Türi ja Jüri tuli Tihemetsast õppetäiendusele. Siin saime kokku ja minu perekonnanimest Karu sai Hansar. Ei peotrali ega pulmaseltskonda, olime kaks õnnelikku noort inimest,” rääkis Vilma.

Kärus sündisid pojad Enn ja Ain. Aini ilmaletulekut aitas kodus assisteerida Vilma õde Helle, kuna haiglasse minekuks polnud enam aega. Kuna pere oli taas täiendust saanud, jäi maja Kärus kitsaks ning isa abiga sai noore pere uueks elukohaks maja Türi, Tolli tänava haigla kõrval.

„Tahtsime ilusamat kodu. Töökaaslased tulid appi vundamenti valama, maja kaks korrust on meie endi kädetöö Jüriga,” jutustas Vilma pere püüdlustest.

Et Vilmal on elus julget pealehakkamist olnud, kinnitab tema 29aastane taksojuhitöötaaz. Ta olevat sellise töö valinud jonni pärast ühe meesautoujuhi ütlevala ütlu tõttu, et ega naistest polevat roolikeerajaid. Paide autobaasis oli Vilma küll ainukene naistaksojuht. Esimeseks masinaks oli Pobeda

Paide autobaasi ainukese naistaksojuhi Vilma Hansari esimeseks masinaks oli Pobeda. Erakogu

Vilma Hansar hindab üle kõige oma kodu ja temast hoolivaid järeltulijaid.

Anu Bollverk

ning hiljem teenisid Vilma kätes oma aja ära viis Volgat ja nii hästi, et avarisid polnudki. Ainukese naisena osales Vilma ka asutuse esindajana rallisõitudel. Nüüd on staažikas naistaksojuht juba enam kui kümme aastat pensionil. Tema parem käsi on haigusest jõuetu. Et ristsõnu lahendada, oli ta sunnitud õppima vasaku käega kirjutama. Lahendamise juures otsib Vilma teinekord abi ka nooremate kingitud A ja O teatmikust.

Kuigi Vilma abikaasa Jü-

ri surmast möödub järgmisel aastal 20 aastat, ei tunne vanaproua end sugugi üksinda. Mõlema poja pered on Vilmale alati toeks olnud ning on seda kindlasti ka edaspidi. Juubelil oli Vilma tuba küllalistest tulvil – on ta ju ema, vanaema ja vanavanaema. Õnnesoovid ning lillesülemid lähedastelt, neljalt lapselapselt, ühelt lapselapselapselt ja ka naabritelt oli parim kingitus, mida eakas juubilar soovida oskas.

Vilmal pole kombeks viiriseda. Tema arvates on tehtul ja tänasel päeval tuumakas sisu. Mis sellest, et liikumisel on vaja tugiratast ja pensionist väga suur osa kulub ravimitele ja muudele meditsiinilistele vahenditele. Vilma oskab hoopis hinnata oma kodu ja temast hoolivaid järglasi, see on tema rikkus.

LAINA SINIKAS

Liikumine teeb tuju reipaks ja tervise korda

Türi on hommikused töölerutajad kindlasti märganud kahte elurõõmsat vanaprouat, kes iga ilmaga kepikõndi harrastavad. „Juulis sai meil täpselt kolm ja pool aastat päevast, mil alustasime,” rääkis Silvi Koitla – üks kahest entusiastist. Koitla sõnul tuli idee kepikõndi tegema hakata tema aianurganaabrilt Helga Beljajevalt. „Tol aastal oli 11. jaanuaril Pärnus ülejutus, milles sai kannatada ka minu poja majapidamine. Abikaasa sõitis mul sel hommikul Pärnusse kahjusid üle vaatama ja just samal hommikul kolmveerand seitse oli Helga mu ukse taga, kaenlas kahed suusakepid – ühed omale ja teised mulle, ning ütles, et nüüd lähme,” rääkis Silvi Koitla. Sellest hommikust alates on sõbratarid iga päev oma hobiga tegelenud. „Vahele jääb meil mõlemal vaid kolm kuni viis päeva aastas ja sedagi vaid siis, kui oleme kaugemale sõitnud,” pajatavad entusiastid. Ilm harrastajaid ei sega – kui on vihm, panevad nad keebid üle, kui tuiskab, sumpavad lumes.

„Mitu korda me Moskvasse ja tagasi ära käinud oleme,

sed ei oska öelda,” muhelevad nad ise. Igal hommikul läbivad nad umbes neli kilomeetrit. Algul käisid nad Alliku sillani ja kui tuju oli, veel kilomeeter või poolteist sillast edasigi, kuid liiklus Türi ja Paide vahel on hommikul üsna tihe ning jalakäijate tee liiga sõidutee lähedal. Saastatud õhk on tervisele halb, seepärast eelistavad käijad suvel teha hommikuse ringi ümber tehijärve. Kui on porine, valivad nad marsruudi Pargi tänav – Koidula tänav ja läbi linna tagasi. „Seda teed käime ikka jõulu ajal, sest tuledes linn on hommikuti väga kaunis,” rääkis Koitla. Vahel teevad nad ka ringi Tolli metsas.

„Mina olen käinud endale tervise,” ütles Silvi Koitla, kes enne kepikõnniga alustamist kannatas liigesehaiguse all, kuid nüüd on kadunud nii liigeste valu kui paistetused. Ka vererõhule mõjub liikumine hästi. „Kui hommikul enne käima minemist on mul vererõhk kõrge, siis tagasi tulles on see normis,” rääkis ta.

Silvi Koitla ei hoi küünalt vaka all, vaid soovib oma

Helga Beljajeva (vasakul) ja Silvi Koitla käivad igal hommikul neli kilomeetrit.

Siivi Kori

harrastust kõigile, kes liigestevaevuste all kannatavad. Tema nõu on mitmed kuulda võtnud. Ka nende tänaval elab vanaproua, kes Silvi Koitla õhutusel igal hommikul tänava ühest otsast teise kõnnib ja seda mitu korda.

Igaüks, kes tahab ennast hästi tunda, võiks liikuda – tempo ja marsruudi pikkuse saab ju valida vastavalt oma eale ja võimetele.

SIIVI KORI

**Õnnitleme
juulikuu juubilare**

Ants Põrk	Ruth Näpping
Ero-Evgeni Kerse	Lembit-Heinrich Vimb
Ilmar Kurme	Vaike Heinla
Maidi Kallavus	Vilma Hansar
Sulev Saarsalu	Klavdia Sirotkina
Artur Videll	Truude-Adelheid Kurla
Rein Pops	Maimu Raudsepp
Elfrida Karisalu	Alma Ormiste
Kaari Kirss	Hilja Lõhmus
Ilme Meesak	Leili Villem
Heinart Karlson	Evald Johannes Alusalu
Evald-Rein Vilbok	Arvo Kalda
Ülo Jürissaar	Erich Kõusaar
Väino Paas	Anni Purk
Hugo Västriik	Hilja Taalimäe
Heidi Kullamaa	Elfriide Sillaots
Salme Tempel	
Valve Mark	
Helga-Therese Tammiste	

Palju õnne!
Türi vallavalitsus